

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

4 juin 2020

PROPOSITION DE LOI
modifiant l'arrêté royal
du 11 octobre 1991 en vue de
permettre le report après le congé postnatal
des périodes de chômage temporaire
liées au COVID-19 survenues
durant le congé prénatal

AMENDEMENTS

déposés en séance plénière

Voir:

Doc 55 1231/ (2019/2020):

- 001: Proposition de loi de Mmes Leroy et Willaert et consorts.
- 002: Amendements.
- 003: Rapport de la première lecture.
- 004: Articles adoptés en première lecture.
- 005 et 006: Amendements.
- 007: Rapport de la deuxième lecture.
- 008: Texte adopté en deuxième lecture.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

4 juni 2020

WETSVOORSTEL
tot wijziging van het koninklijk besluit
van 11 oktober 1991 om periodes van
tijdelijke werkloosheid als gevolg
van het COVID-19 die plaatsvinden
tijdens het prenataal verlof te kunnen
overdragen tot na het postnataal verlof

AMENDEMENTEN

ingediend in plenaire vergadering

Zie:

Doc 55 1231/ (2019/2020):

- 001: Wetsvoorstel van de dames Leroy en Willaert c.s.
- 002: Amendementen.
- 003: Verslag van de eerste lezing.
- 004: Artikelen aangenomen in eerste lezing.
- 005 en 006: Amendementen.
- 007: Verslag van de tweede lezing.
- 008: Tekst aangenomen in tweede lezing.

02401

N° 20 DE MMES REUTER ET GALANT

Art. 8

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 8. La loi produit ses effets le 1er mars 2020 et cesse d’être en vigueur le 1er juillet 2020.”

JUSTIFICATION

En attendant que le Conseil national du travail soumette sa proposition d’implémentation des mesures d’immunisation des jours de chômage pour force majeure, des jours d’incapacité de travail ou des jours de congé prophylactique survenus durant la période prénatale, il convient de limiter l’assimilation des jours visés par la présente loi à la période COVID soit du 1er mars au 30 juin 2020 inclus. Le Roi peut prolonger la mesure si besoin.

Le CNT dans son avis 2153 se donnait jusqu’à la fin du premier semestre 2020 pour proposer une solution concrète et praticable. Par courrier du 20 mai 2020, le banc patronal du CNT s’est une nouvelle fois engagé à respecter ce timing. Il convient de laisser les partenaires sociaux s’accorder sur les modalités d’implémentation.

Florence REUTER (MR)
Isabelle GALANT (MR)

Nr. 20 VAN DE DAMES REUTER EN GALANT

Art. 8

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 8. De wet heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2020 en houdt op werking te hebben op 1 juli 2020.”

VERANTWOORDING

In afwachting van het voorstel van de Nationale Arbeidsraad ter uitvoering van de maatregelen tot vrijstelling van de werkloosheidsdagen wegens overmacht, de dagen arbeidsongeschiktheid of de dagen profylactisch verlof tijdens de prenatale periode, is het wenselijk de gelijkstelling van de met deze wet beoogde dagen te beperken tot de COVID-19-periode, hetzij van 1 maart tot en met 30 juni 2020. Indien nodig kan de Koning de periode verlengen.

In zijn advies 2153 gaf de NAR zich tot het einde van het eerste semester van 2020 de tijd om een concrete en werkbare oplossing voor te stellen. In een brief van 20 mei 2020 heeft de werkgeverszijde van de NAR zich er nogmaals toe verbonden om die timing na te leven. Het is wenselijk dat men de sociale partners de gelegenheid biedt het over de nadere uitvoeringsregels eens te worden.

N° 21 DE MME FONCK

(retiré)

Art. 7/1 (nouveau)

Insérer un article 7/1, rédigé comme suit:

“Art. 7/1 Les mesures prévues aux articles 2 et 4 sont applicables, mutatis mutandis, aux femmes pour lesquelles un certificat médical atteste de l’incapacité de travail.

La période d’incapacité de travail préalable à l’accouchement est assimilée au congé de maternité.

Le Roi détermine les modalités d’application des alinéas 1 et 2.”

JUSTIFICATION

Les femmes qui peuvent travailler normalement jusqu’au début de la première semaine précédant l’accouchement peuvent reporter jusqu’à cinq semaines (naissances normales) ou sept semaines (naissances multiples) du congé prénatal pour prolonger le congé postnatal.

Cependant, les femmes qui se trouvent dans l’impossibilité de travailler durant la période des six semaines précédant la date effective d’accouchement, ne peuvent pas bénéficier d’une assimilation de cette période avec une période de travail, ce qui rend impossible l’allongement du congé postnatal à concurrence de cette durée.

La proposition de loi prévoit une telle assimilation et donc une prolongation de la période de repos postnatal aux périodes de chômage temporaire mais aussi pour les jours où la femme enceinte est écartée du fait qu’elle est exposée à des risques qui mettent en danger sa santé ou celle de son enfant.

Cette proposition va dans le bon sens dans la mesure où elle permet à certaines femmes de ne pas perdre une partie de leur congé de maternité postnatal suite à l’impossibilité de travailler durant les semaines avant l’accouchement.

Nr. 21 VAN MEVROUW FONCK

(ingetrokken)

Art. 7/1 (nieuw)

Een artikel 7/1 invoegen, luidende:

“Art. 7/1. De in de artikelen 2 en 4 bedoelde maatregelen zijn mutatis mutandis van toepassing op de vrouwen van wie middels een medisch certificaat de arbeidsongeschiktheid wordt bewezen.

De periode van arbeidsongeschiktheid voorafgaand aan de bevalling wordt gelijkgesteld met het moederschapsverlof.

De Koning bepaalt de nadere regels voor de toepassing van het eerste en het tweede lid.”

VERANTWOORDING

Vrouwen die gewoon kunnen blijven werken tot het begin van de eerste week die aan de bevalling voorafgaat, kunnen tot vijf weken (bij geboorte van één kind) of tot zeven weken (bij geboorte van een meerling) van het prenataal verlof overdragen naar de periode na de bevalling, om aldus recht te hebben op een langer postnataal verlof.

Voor de vrouwen die in de onmogelijkheid verkeren om tijdens de zes weken vóór de daadwerkelijke bevallingsdatum te werken, geldt echter geen gelijkschakeling van die periode met een arbeidsperiode; daardoor kan het postnataal verlof niet met de duur van die periode worden verlengd.

Het voorliggende wetsvoorstel strekt ertoe een dergelijke gelijkstelling in te stellen; het is dus de bedoeling het postnataal verlof te verlengen met de periodes waarin de vrouw tijdelijk werkloos was, maar ook met de dagen tijdens welke de zwangere vrouw niet mocht werken omdat zij zou worden blootgesteld aan risico’s die haar gezondheid of die van haar kind in gevaar zouden brengen.

Dit voorstel gaat de goede richting uit, aangezien het voorkomt dat sommige vrouwen een deel van hun moederschapsverlof verliezen ten gevolge van de onmogelijkheid om tijdens de weken vóór de bevalling te werken.

Néanmoins, toutes les situations d'incapacité de travail pour des raisons médicales ne sont pas couvertes dans la présente proposition de loi.

L'amendement vise donc à étendre le champ d'application de la présente loi et vie à permettre aux femmes qui se situent en incapacité de travail pour des raisons médicales de ne pas perdre une partie de leur congé postnatal. L'amendement supprime donc la discrimination dont pourraient faire l'objet les femmes qui sont en incapacité de travail pour des raisons médicales durant la période de congé prénatal qui ne sont pas visées par la proposition de loi.

Le 17 décembre 2019, dans l'avis n° 2 153, le Conseil National du Travail avait émis un avis positif sur plusieurs propositions de loi relatives au congé de maternité – dont la proposition de loi modifiant les lois du 16 mars 1971 sur le travail et du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, visant à immuniser les jours d'incapacité de travail survenant avant la naissance, DOC 55 0278/001 déposée par l'auteur du présent amendement.

Dans cet avis, le CNT indique qu'il "souscrit à l'objectif commun poursuivi par les trois propositions de lois, à savoir rendre possible la prise effective des 15 semaines de congé de maternité." Il précise également vouloir "vérifier quelle est la technique la plus appropriée afin de réaliser cet objectif. Dans ce cadre, il examinera la possibilité de reporter, par phase, les jours d'incapacité de travail pendant le repos prénatal au repos postnatal. Il convient à cet égard de tenir compte de l'impact budgétaire pour l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités ainsi que pour les employeurs en ce qui concerne le paiement du salaire garanti. Afin de répondre à ces préoccupations, le Conseil souhaite prendre le temps nécessaire pour réaliser un examen approfondi. Par conséquence, il s'engage à élaborer une proposition concrète à ce sujet dans la première moitié de l'année 2020".

Cet avis aurait permis de mettre en œuvre une mesure globale pour toutes les femmes concernées.

La présente proposition ne propose qu'une solution partielle à ces situations.

L'amendement vise donc à étendre le champ d'application de la loi à toutes les situations d'incapacité de travail pour des raisons médicales qui pourront être prises en compte pour la

Het voorliggende wetsvoorstel dekt echter niet alle situaties waarin sprake is van arbeidsongeschiktheid om medische redenen.

Dit amendement strekt er derhalve toe de toepassingsfeer van het voorliggende wetsvoorstel uit te breiden, en zorgt ervoor dat de vrouwen die om medische redenen arbeidsongeschikt zijn, geen deel van hun postnataal verlof verliezen. De bedoeling van het amendement is dus de discriminatie weg te werken jegens de vrouwen die om medische redenen arbeidsongeschikt zijn tijdens de periode van prenataal verlof, voor zover het voorliggende wetsontwerp niet op hen van toepassing is.

Op 17 december 2019 heeft de Nationale Arbeidsraad in advies 2 153 (DOC 55 0278/003) gunstig advies uitgebracht over meerdere wetsvoorstellen aangaande het moederschapsverlof, waaronder het door de indienster van dit amendement ingediende wetsvoorstel tot wijziging van de arbeidswet van 16 maart 1971 en van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, met het oog op de vrijstelling van het aantal dagen arbeidsongeschiktheid vóór de bevalling (DOC 55 0278/001).

In dat advies van de NAR "onderschrijft de Raad de gemeenschappelijke doelstelling van de drie voorstellen, te weten, het mogelijk maken van de effectieve opname van de 15 weken moederschapsrust". De NAR geeft voorts aan te willen nagaan "welke de meest opportune techniek is om de doelstelling te realiseren. In dit kader zal de mogelijkheid worden onderzocht om arbeidsongeschikte dagen tijdens het prenataal moederschapsverlof in fases over te dragen naar het postnataal moederschapsverlof. Er dient hierbij rekening te worden gehouden met de budgettaire impact voor de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en voor de werkgevers voor wat betreft de betaling van het gewaarborgd loon. Teneinde aan deze bezorgdheden tegemoet te komen, wenst de Raad de nodige tijd te nemen voor een grondig onderzoek. Derhalve engageert de Raad zich om in de eerste helft van 2020 een concreet voorstel hierover uit te werken."

Aan de hand van dat advies had een alomvattende maatregel voor alle betrokken vrouwen kunnen worden genomen.

In het voorliggende wetsvoorstel is slechts een gedeeltelijke oplossing voor die situaties opgenomen.

Het amendement strekt er dan ook toe de toepassingsfeer van de op stapel staande wet uit te breiden tot alle situaties waarbij sprake is van arbeidsongeschiktheid om

prolongation du repos postnatal. L'objectif de l'amendement est aussi que, à l'instar de ce qui est prévu dans la proposition de loi modifiant les lois du 16 mars 1971 sur le travail et du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, visant à immuniser les jours d'incapacité de travail survenant avant la naissance DOC 55 278/001, la période d'incapacité de travail préalable à l'accouchement vienne s'ajouter au congé de maternité sans raccourcir celui-ci et est donc indemnisée par la sécurité sociale et non par l'employeur, au même titre que le reste du congé de maternité.

Catherine FONCK (cdH)

medische redenen, opdat de desbetreffende periodes in aanmerking zouden worden genomen voor de verlenging van het postnataal verlof. Met het amendement wordt voorts beoogd het moederschapsverlof onverkort te verlengen met de arbeidsongeschiktheidsperiode vóór de bevalling en die periode dus te doen vergoeden door de sociale zekerheid in plaats van door de werkgever, net zoals dat voor het overige deel van het moederschapsverlof het geval is. Een en ander was ook opgenomen in het wetsvoorstel tot wijziging van de arbeidswet van 16 maart 1971 en van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, met het oog op de vrijstelling van het aantal dagen arbeidsongeschiktheid vóór de bevalling (DOC 55 278/001).